

Financiële crisis in Europa: stop het geknutsel en ontwapen de markten! (3.12.10)

Nog maar eens een kwade zondag voor de Europese ministers van financiën. Over en weer geslingerd tussen de bevliegingen van de financiële markten, hebben zij de 28e november, samen met het IMF, een nieuw reddingsplan voor de banken ineen geknutseld en tot “Hulpplan voor Ierland” herdoopt. Aldus een persbericht van Attac Vlaanderen.

Dat plan, 85 miljard euro geleverd door de Europese Unie en het IMF, tracht officieel de Ierse banken van het failliet te vrijwaren. In feite is het een nieuw wanhopig gebaar om het moment van de waarheid terug te dringen. Anders echter dan in de vorige episodes vindt men geen ‘experten’ meer die zouden verklaren dat men deze keer de crisis heeft bedwongen. Haar verslechtering is integendeel niet te vermijden zolang men de financiële markten niet zal hebben ‘ontwapend’.

Weet je nog? Het intussen beroemde redactioneel in Le Monde Diplomatique in 1998 van Ignacio Ramonet dat leidde tot de start van de andersglobalistische Attac beweging? “Ontwapen de markten” was de profetische titel.

De logica van het aangekondigde plan is doorzichtig: de crediteurs van de Ierse banken – Europese en internationale banken en investeringsfondsen – willen geen enkele eurocent verliezen. De Ierse overheid nationaliseert haar banken om alle schulden te kunnen terugbetalen en zo de financiële industrie, beleggers en speculanten, gerust te stellen; dit in de geafficheerde hoop later, als het onweer voorbij is, deze banken terug te privatiseren. Om deze ‘verzekering voor alle risico’s’, aan de internationale banken aangeboden, te financieren, legt Ierland, na Griekenland, aanzienlijke opofferingen op aan de eigen bevolking.

Portugal is eveneens op het matje geroepen. De speculanten – te beginnen met de grote Europese banken zelf – nemen reeds het volgende doelwit in het vizier: Spanje dat zoals Ierland geruïneerd is door de immobiëlenkrach.

De zondagsknutselaars zullen weldra geen middelen meer ter beschikking hebben. Vroeg of laat zullen zij de evidentie onder ogen moeten zien: de schulden van de landen, veroorzaakt door de recessie en door de redding van de banken, zullen niet terugbetaald kunnen worden. Het sociale verzet dat in Europa aangroeit, zal het financiële bedrijf niet toelaten de ganse rekening door de bevolking te doen betalen. Duitsland heeft de partners er mee kunnen doen instemmen dat bij een volgende crisis de crediteurs, vanaf 2013, belast zouden kunnen worden, van geval tot geval ... en als 85% onder hen er mee akkoord gaan.

Om de aan de gang zijnde instorting van de eurozone af te wenden, zal men zeker verder moeten gaan dan dit geknutsel:

- Taxatie en strikte regeling van financiële transacties, te beginnen met transacties met betrekking tot de euro; verbod op het speculeren rond overheidsschulden; het stoppen van de regelingen met minnelijke schikking.
- Banken die te erg in de schulden zitten failliet verklaren zonder schadevergoeding te betalen aan de schuldeisers en aandeelhouders die winsten hebben opgestapeld door met vuur te spelen.
- Nationalisering van de banken die met overheidsfondsen van de ondergang gered werden. Deze banken zullen snel gesocialiseerd moeten worden, ttz. geplaatst worden onder democratische controle van loontrekkenden, burgers en overheid.
- Een verbod aan de depositobanken die het spaargeld van de particulieren beheren, om te speculeren en om filialen te hebben in belastingsparadijzen.
- Een herschikking van de schuld, zelfs een gedeeltelijke kwijtschelding voor de landen die verstikken onder de zware overheidsschuld: de schuld die tot stand gekomen is door fiscale cadeau's aan de rijken, door de financiële crisis en door de redding van de banken is een onterechte

schuld.

- Ook nog een gedeeltelijke aanmunting van de overheidsschuld door de Europese Centrale Bank die de staatsobligaties rechtstreeks bij hun uitgave opkoopt.

Als er geen maatregelen komen om de dictatuur van de financiële markten te breken, zullen de eurozone en de hele Unie wegzakken in een aangekondigde chaos, een bron van niet te voorspellen politieke schokgolven.

.